

PAŚ OWIECZKI ME

G C G a

Wcze - snym ran - kiem tru - dno o - czom wie - rzyć W bla - sku ja - kaś
Ka - żdy wy - pa - tru - je w stro - nę brze - gu Szept się nie - sie:
Nad - szedł czas, że Je - zus mu - si o - dejsć. O - bie - tni - cę

D G e a

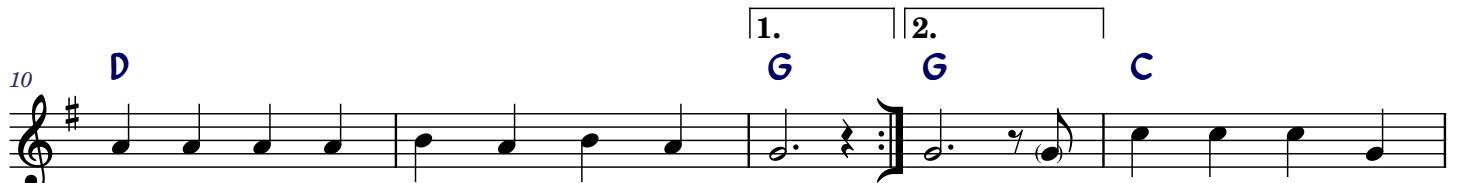
5

po - stać ja - wi się. Tam, gdzie mgły po - ran - ne je - szcze le - e - żą,
"Prze - cież to jest Pan". Wyj - dą, chleb i ry - bę ra - zem zje - e - dzą,
Du - cha da - je im. Dla ucz - niów da - rem to mi - to - ści Bo - o - żej, by

D G G C

10

Ktoś, jak gdy - by Mistrz, a mo - że cień. **1.** **2.**
a Pio - tro - wi po - wie Je - zus tak: "Paś o - wie - czki
spro - stać mo - gli po - le - ce - niom tym: "Wę - druj - cie wzdłuży

G e G e

15

me i na - śla - duj mnie - e, gdzie - kol - wiek mo - ja dro - ga bę - dzie
wszerz i gło - ście Do - brą Wie - śc. U - czyń - cie z lu - dzi ucz - niów mo - ich

a D G G7 C G

20

wie - e - śc. Pio - trze, czy mi - łu - jesz mnie? Ja wiem co do mnie czu - jesz.
krą - g. Niech ka - żdy z ni - ich och - rzci się w Trój - je - dy - ne i - mię me.

e D G G

25

Od - jest - tąd paś o - wie - czki me. Już me.
Jam jest z wa - mi choć od - cho - dzę me. stąd.

